

VERGİ DANIŞMANLIĞI

HÜSEYİN PERVİZ PUR
Yeminli Mali Müşavir

Sayın Bakanım

Başkanım

TÜRMOB Yönetim Kurulu Üyeleri ve Meslekdaşlarım,

I.Türkiye Muhasebe Forumu'nu düzenleyen TÜRMOB yönetimini kutluyorum. Ülkemiz yıllardır uğraş verdiği "muhasebe mesleğinin tanınması"na 1989 yılında 55 yıllık gecikme ile kavuştu. 1989-2006 arasında geçen 17 yıllık süreçte TÜRMOB, ona bağlı meslek odaları ile meslek mensupları olağanüstü çalışmalar yaparak artık bu geçmiş sürecin açığına kapatmaya çalıştık, başardık diyebilmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

Vergi danışmanlığı, muhasebe bilimi içinde yer alır. Muhasebe bilgisi olmayan meslek mensubu vergi danışmanlığında başarıya ulaşamaz. Yaptığı meslek; maliye idaresinde iş takipçiliğinde takılır kalır. İş takipçiliği vergi danışmanlığının kapsamı dışındadır.

Vergi danışmanlığı hareket halindeki treni durdurmadan doğru ve güvenilir bilgi verilmesidir. Hareket halindeki tren muhasebe işlemlerinin sembolik tanımıdır. Yanlış bilgi vererek trenin hızını keser veya durdurursanız tren katarları üstümüze yıkılır, işletmenin muhasebe sistemi allak bullak olur.

Dünya, tabii özellikle batı yıllardır Türklerin muhasebe bilmediğini savunurken 1064 yılında yazılmış Kutadgu Bilig'teki muhasebe ve denetim standartları ile Ayasofya müzesinde ve Osmanlı arşivlerindeki muhasebe kayıtlarını görmemezliğe geldiler.

Eser aynen metin olarak Türk Dil Kurumunca 1947 yılında basılmış, ancak çevirisi ve basımı 1959 yıllarına kadar uzanmıştır.

Kutadgu Bilig'i tahsil hayatım boyunca bana kimse tanıtmadı. Ne hocalarım ve ne de yayın hayatında bir yazı, makale, araştırma dikkatimi bu esere çevirmedi. Uzun yorucu bir ders anlattığım günün akşamüstü Beyazıt Meydanı'nda Türk Tarih Kurumu yayınlarının satıldığı uzun araçtan satın aldığım kitaplar arasında bu eser de vardı. Aynı gece okuduğumda elimden bırakamadım. Konular beni şaşırtmıştı. Özellikle konuların ayrıntılarında verilen öğütler uzun bir geçmiş sürecini gösteriyordu.

Mesleğim ile ilgili 202.sayfasında okuduklarım beni üzmüştü. Bu eseri daha önce okumadığıma çok hayıflandım. Bir sene önce (1988) İstanbul'da Uluslararası Muhasebe Denetim Sempozyumunda konuşmacı idim. Aynı platformda yer alan batılı konuşmacılardan bir tanesi uzun konuşmasının sonunda "Türkiye'de Muhasebe bilgisi yok, bu yüzden denetimi tartışmamız mümkün olabilecek mi?" diyerek denetimi anlatmadan konuşmasını bitirdi. Henüz meslek yaşamız çıkmamıştı. Çıkarılması için uğraşı veriyorduk. Batıda bu meslek yasası ve kuralları bir asır önce gerçekleşmişti. Büyük bir eksiklikti, konuşmacılar da bunu biliyor, bizi küçümsüyordu. Salonda büyük bir sessizlik oldu. Konuşma sırası bana gelmişti. Herkesin gözü bana dikildi. Benden bir şeyler söylemem bekleniyordu. Apaçık belli oluyordu. Konuşmacıların da başları bana dönüktü. Bu ağır yükü nasıl kaldıracığımı düşünürken, biraz heyecanla; "Sayın konuklar Ayasofya Müzesi'ne gittiler sanıyorum. – Başları ile evet işareti yaptılar – gitmişler, mutlaka mermer kolondaki dilek deliğine parmaklarını sokmuşlardır." "Gülüşmelerle karşılık evet anlamında başlarını salladılar ama bir yandan da cümlenin konu ile bağlantısının nasıl kurulacağını merak ediyorlardı. Herkeste bir merak başladı. Delik, bir ironik konuya mı bağlanacaktı? yoksa deliğin muhasebe ile ilgili bilinmeyen bir gizi mi vardı?

Cümleme devam ederek batılı meslektaşlarıma karmaşık duygularla gülerek; "müzelerde dileklerle ilgili öykülerle ilgileneceklerine kütüphanede muhasebe defterlerini görselerdi. Türkiye'de muhasebe yoktur diyemezlerdi herhalde. Müzedeki eserler muhasebenin aşamasını bize göstermektedir, Tabii ki, kendilerini suçlamıyorum. Bu salonda bizi dinleyen, Türk meslektaşlarımız da belki ilk defa bu eserleri duyuyordur.

Bunları bilmemek onların kabahati değil kabahat bizim onlara bu eserleri gösterememiş olmamızdır. Şimdi söylüyorum. 14. yüzyıldaki siyagat kitabı, Venedik'li din adamı Luca Paccooli'nin muhasebeyi bulduğu ilan edilen 1494 yılından yüz sene evvel yazılmıştır. Ve o tarihte Amerika'da henüz bir devlette kurulmamıştı."

Konuşma bitti. Karşılıklı konuşmalar tartışmalar devam etti. Onların "Türkiye'de muhasebe yoktur" cümlesi ile tarihi belgelerle ilgili sunumum dışındaki ironi cümlelerim batılı meslektaşlarım ve benim talebimizle tutanaklardan çıkartıldı. Salon sonuçtan memnundu. Ben bu bilgileri nerede öğrenmişim ?

O tarihten kırk altı sene evvel 1942 yılında Maliye Bakanlığı uzmanları, üniversite öğretim üyeleri ve piyasada büyük şirketlerin Mali Müşavirlerince kurulmuş Türkiye Muhasebe Uzmanları Derneği'nin Yönetim Kurulu üyesi ve Genel Sekreteri

idim. Bu dernek aynı zamanda merkezi A.B.D'de olan İFAC (Uluslararası Muhasebe Uzmanları Federasyonu)na üye idi ve Bakanlar Kurulu Kararı ile Türkiye'yi 1974 yılından beri temsil ediyordu.

Londra'da bulunan "Uluslararası Muhasebe Standartları Komitesi"nin IFAC ile müşterek çalışmalarına dernek üyeleri çağrılıyor, kabul edilen standartları ülkemizde yayma görevini yerine getiriyordu.

Böyle bir ocakta üyeler eğitiliyor, seminer veya konferanslarda konuşmacı olarak yetiştiriliyordu. Bizi eğitenlerden bir üstat da, İsmail Otar'dı. İsmail Otar derneğimizin kurucusu idi. Maliye Bakanlığında uzman olarak görev yapmış sonra özel sektörde muhasebe uzmanı olarak çalışmış bir hocamızdı. Kendisi "Muhasebe Tarihi" üzerine uzun çalışmalar yapıyordu, her yıl toplantılarına katıldığı "Dünya Muhasebe Tarihçileri Komitesi"nin üyesi idi. Bu komitenin merkezi Kanada'da idi. Toplantılara yıllarca masraflarını kendisi karşılayarak katıldı ülkemizi temsil etti.

İki önemli bulgusu vardı. Birincisi 14.yüzyılda (1363) yazıldığı tespit edilen ("kitab-ı siyagat" muhasebe kitabını) yayımlamıştı. Siyagat; elle ve hızla yazılan steno formunda kısaltılmış bir muhasebe alfabesi idi. Diğer bulgusu ise; Süleymaniye Camii (16.yılzyıl) dahil, birçok yapı ve seferlerin masraf kayıtlarına havi ruznamçe (muhasebe defterleri) defterlerinin mevcudiyetini tespit etmiş ve bunların bir kısmını yayımlamıştı.

Bu eserler Ayasofya Müzesi'nde idi. Uluslararası muhasebe tarihi kongrelerine sunulmuştur.

Kutadgu Bilig'i daha önce okuyarak konuk meslektaşlarıma Türklerin bin yıl önce muhasebeyi bildiklerini ve muhasebenin yaşamlarında var olduğunu söyleyebilmeyi çok isterdim. O süreçte bu değerli eserde bana değişik gelen isminin dışında içeriği hakkında hiçbir bilgim yoktu. Öğretilmemişti.

Kitapta yer alan aşağıdaki cümlelerle bilimsel bir zeminde cevap vermek sempozyuma daha yakışırdı. Kutadgu Bilik Türk Hakanı ile akil kişi yani danışmanı arasındaki karşılıklı konuşma danışmanlık mesleğinde uygulamaya örnektir.

Hakan, akil kişiye soruyor :

- İyi bir Hazinedar nasıl olmalı ?

Akil kişi cevap veriyor :

- Onun usta bir muhasebeci olması ve her çeşit kaydı bilmesi lazımdır; hesabın iyice tutulması için, dikkatle kayda geçmesi gerekir. (sh. 205-satır 2773)

- Muhasebeci gelir ve giderleri yazı ile tespit etmeli; her türlü muamele kayda geçirilmelidir. (sh. 205-satır 2774)

- Kara cümleden sonra, hendese hesabını ele alması lazımdır. (sh. 205-satır 2783) Denetim ile ilgili cümlelere gelince;

- Hesapta emniyet şüphesiz, kaydetmekle temin edilir; hesap muntazam kaydedilirse, işler aksamaz. (sh. 205-satır 2776)

- Söz yazılırsa kalır, ihmal edilirse gider, ihmalci hizmetkar hesap verirken, çok zahmet çeker. (sh. 205-satır 2779)

- Hangi hizmetkar hesapta ihmalkar davranırsa, hesap verirken inler ve başını yerden yere vurur. (sh. 205-satır 2781)

- Kayda geçmeyen işleri insan gönlünde iyice tutamaz; gönüle inanma, yaz ey oğul. (sh. 205 satır 2778)

Bu öğütlerin kural olarak kabul edilebilmesi için 1064 yılından önce en az yirmi veya otuz yıllık bir süreç gerekir. Fakat kuralların devamında önemli bir öge de muhasebe işlemlerinin denetlenme olgusudur.

Yusuf Has Hacip bir düşünür ve şairdir. Bu kuralları uygulamacılara danışarak yazmıştır. Meslektaşlar arasında bugün dahi geçerli bu kuralların bin yıl önce yaygın kurallar bütünü olarak uygulanması bize başka bir ışık yakmaktadır.

Dünyada muhasebenin Venedikli din adamı ve matematikçi Luca Paccioli tarafından 1494 yılında bulunduğu ilan edilmiştir.

İpek yolunda Türkler bu yolun güvenliğini sağlamışlar diğer taraftan kendileri de ticaretle uğraşmışlardı. İpek yolunun bittiği yer Venedik'ti. Tüccarlar son muhasebe hesabını Venedik'te yaptıkları varsayımı ile muhasebenin de bu ipek yolu ile bu kente geldiğini kabul edebiliriz.

Muhasebenin doğuşu ve gelişimi ekonomik olayların süreci ile görecelidir. Rakamsal veriler kayda geçerek ekonomik olayların seyri takip edilir. Muhasebe kayıtları toplanıp, sonuç elde edildiğinde bütünün değerlendirilmesi yapılır. Sonuç size yol gösterecektir. Varlığın artışı azalışı, borç-alacak ilişkileri muhasebe kayıtları ile saptanır.

Firavunlar dönemi Mısır arkeolojik kazılarında tuğlalara yazılmış rakamlar bulunmuş, bulgular muhasebe dahil her türlü bilime yakıştırılmıştır.

Muhasebe ve denetim kurallarının yazılı belgesi 1064 yılında yazılan Kutadgu Bilig'te yer almaktadır.

Bu önemli bulgunun daha geniş şekilde tanıtımının yapılması kültürümüze büyük bir varsıllık katacaktır.

Herhangi bir konuda araştırma yaptığınızda aynı konuda muhtelif çalışmalarla karşılaşıyorsunuz. Bu çalışmaların yapılması çok güzel bir şey, ancak kullanılan kaynakların aynı olması size katkı sağlayamıyor. Fakat aynı kaynakların değişik kaynaklarla bağlantısı kurulup yorum zenginliği verilebiliyorsa bu değişik yorumlar size yeni ufuklar açıyor.

Bu uzun görüşten sonra konuma dönüyorum.

“Vergi Danışmanlığı”

Danışmanlığın Türk Dil Kurumu sözlüğünde karşılığı; bilgi ve düşüncesi alınmak için kendisine danışılan görevli kimse, müşavirdir. Danışmak ise; bir iş için bilgi ve yol sormak, görüş almak, istişare etmek, müracaat etmek olarak tanımlamışlardır.

Bilgi ve yol sormak ancak (akil) yani akıllı, bilgili kişilere sorulur. Bilgi nasıl oluşur eğitim ve deneyim ile şüphesiz. Vergi danışmanlığı sorumluluk riski yüksek, hata ve bilgisizliği affetmeyen yazısız kurallarla idare edilen mesleki bilginin yanında mutlaka sağlam bir karakter ile piyasanın yazısız etik kurallarına uyan bilgili ve eğitilmiş kişinin becereceği bir meslektir.

Mükellefler dünyanın hiçbir ülkesinde vergi ödemek istemezler bu doğaldır. Batılı maliyeciler bundan dolayı vergiyi tarif ederken “Devletin ülke giderlerini karşılamak için kazanım elde edenlerden ‘CEBREN’ aldığı bedeldir” tanımını kullanırlar.

Bu cebren kelimesi kulakları tırmalasa da doğru ve gerçektir.

İyi bir vergi danışmanının sadece kanun maddelerini çok iyi bilmesi yeterli değildir, daha önce matematik nosyonunun gelişmesi ve beraberinde muhasebe bilgisinin tam oluşması ile gerçekleşir.

Muhasebe; yaşanan günlük ekonomik olayları kayda alarak geleceğin planını yaptıran, yönlendiren bir bilim dalıdır.

Vergi danışmanı vergi bilgilerini muhasebe bilgisi ile örtüştüremezse başarı elde edemez. Her iki bilim dalı yıl içinde bazen birbirinin içinde, bazen paralel, bazende çapraz şekilde çalışır. Ancak öngörülen süreç bittiğinde ikisi beraber örtüştürülerek sonuç alınır.

13 Haziran 1989 tarihine kadar vergi ile uzakta yakından ilgili ilgisiz herkes vergi danışmanı ünvanını kullanabiliyordu.

O günlerde, vergi daireleri mükelleflerini korumak için bu kimselere mükellefiyet açarken bir diploma mecburiyeti koyabilirdi. İlgisiz kalması mükellefini korumaması anlaşılmaz gaflet uykusu idi. Bu süreçte Maliye Bakanlığında görev yapmış olanlar Bakanlıktan ayrılarak eski ünvanlarını kullandılar. Mükellefler bu kişileri ihtisas yapmış meslek mensubu olarak gördüklerinden onlarla çalışmayı tercih ettiler haklı olarak. Mesleğe muhasebeci olarak başlayarak vergi bilgisini belli bir süreçte geliştirenlerle, maliyeden ayrılanlar arasında haksız rekabet yaratılmıştı.

Mükellefler tercihlerini çok çeşitli şekilde kullanarak vergi danışmanlarını seçiyordu.

Ancak, ağır vergi yükü ve enflasyonun yaşandığı süreçte ehliyetsiz ve sorumsuzların bilerek yaptığı vergi kayıpları tüm vergi danışmanlarına aynı gözle bakılmasına neden olmuştu.

1942 yılında kurulan “Türkiye Muhasebe Uzmanları Derneği” devletin koyamadığı ehliyet kıstasını 1974 yılında derneğe üye olma koşulu olarak getirerek vergi danışmanlığına muhasebe biliminin eklenmesi gerektiğini ilk defa savundu. Danışmanlık mesleğinin gerçek kapsamının muhasebe uzmanlığı olduğunu, verginin bu bütünlükteki payının % 10-15 olarak yer alabileceği görüşlerini uluslararası muhasebe standartlarını 1978 yılından itibaren ülkemizde tanıtarak, yayımlayarak kanıtladı. Dernek tarafından Uzmanlık sertifikası sınavla verildiğinde standartların bilinmesi gerekiyordu.

1980 ve sonrası UMS ile başta Maliye Bakanlığı olmak üzere fazla önemseyen olmamıştı. Standartları önemsemeyen vergi danışmanları Vergi Usul Kanununda 73 madde olarak yer alan “Değerleme hükümlerinde” bu standartları uyguladıklarının farkında değillerdi.

Meslek yasasının kabulü, TÜRMOB ve meslek odalarının kuruluşunu oluşturdu. Böylece Türkiye Cumhuriyeti; ülkemizin en önemli kamu kurumu niteliğindeki meslek örgütüne kavuşarak ekonominin denetim görevini disiplin ve sorumluluk içinde çalışacak büyük bir sivil toplum kuruluşuna teslim etti.

Bugün TÜRMOB ve Türkiye Muhasebe Uzmanları Derneği “Uluslar arası Muhasebe Uzmanları Federasyonu” (IFAC) üyesidirler. Mesleğin kurulması ile ülkemizde muhasebe önemsenmeye başlandı. İlk önce sermaye piyasası kurulunda yapılan standart ve tek düzen hesap planı çalışmalarına daha sonra Maliye Bakanlığı Bakanlık yetkisini kullanarak 1994 yılında “Tek Düzen Hesap Planı” uygulama zorunluluğu getirdi. 1999 tarihinde bağımsız “Türkiye Muhasebe Standartları Kurulu”

kuruldu. Tasarı halinde TBMM’de sırasını bekleyen Türk Ticaret Kanununda batılı bir uygulama ile işletmelerin finansal tablolarında muhasebe standartlarının uygulanma zorunluluğu getirildi. Ve bu standartların meslek mensuplarınca şirketlerin denetlenmesinde kullanılacağı kanun hükmü olarak yer aldı.

Şimdi beklediğimiz Vergi Usul Kanununda yer alan “Değerleme hükümlerinin” ne zaman yürürlükten kaldırılacağıdır. Şüphesiz Maliye Bakanlığının vergi matrahının tespitinde uyulmasını istediği hükümler yerinde kalacaktır. Maliye Bakanlığı ve diğer ekonomik kurumlar kendisine sunulan finansal tablolarda uyulmasını istediği ek bilgileri talep etmesi standartların o kurumların isteğine göre değiştirilmesi demek değildir. Türkiye’de uygulanan muhasebe standartları uluslararası kimliğini koruyacaktır.

TÜRMOB tarafından kurulan “Türkiye Denetim Standartları Kurulu”da UMS kapsamında hazırlanmış Uluslararası Denetim Standartlarını kabul ederek yayımlamıştır.

Tüm dünyada ve gelecek süreçte ülkemizde vergi kanunlarında tek düze basit yönetime dönüşmektedir. Vergi ödeyen mükelleflerin rahatlıkla anlayabileceği açık, net ve kısa anlatım dili ile kanun maddeleri hazırlanmakta, vergi toplayan vergi idaresi de bilgisayar ortamında denetlenebilen beyan ve elektronik posta ile beyanın kabul işlemi ile iş yükünü hafifletmektedir.

Maliye Bakanlığı çok büyük bir aşama ile vergi denetiminde “muhasebe verilerinden bilgi alma” yöntemine dönerek seksen üç yıllık vergi inceleme sistemini değiştirmiştir.

28.02.2004 tarih 329 sıra nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde bilanço usulünde defter tutan mükelleflerden “A” formu kaldırılarak yerine gerçek usulde vergilendirilen gelir vergisi ve kurumlar vergisi mükelleflerinden 2003 yılı gelirlerinin beyanında başlamak üzere “Performans Derecelendirme Bildirimi” verme zorunluluğu getirilmiştir.

Daha sonra 03.03.2005 tarih 16 sayılı sirküler ile performans derecelendirme bildirim verme zorunluluğu 2004 yılı gelirlerine uygulanmak üzere gelir ve kurumlar vergisi beyannamelerinde “Performans Verileri” bölümüne yer verilmiş olduğundan 28.02.2004 tarih 329 sayılı VUK tebliği ile getirilen bildirim formları kaldırılmıştır.

Böylece yıllık beyannamelerden VEDOP (Vergi Daireleri Otomasyon Projesi) kapsamında Maliye Bakanlığı Denetim Birimlerine mükelleflerin performans kriter bilgileri otomatikman ulaşmaya başlamıştır.

Enflasyonun düşürülmesi sonucu işletmelerin üretimi artacaktır. Artan üretim işletmenin karlarını düşürecek ve bütün gözler finansal tablolara dönecektir.

Mali analizlerin sonuçları, globalleşen dünya da standartlaşmaya doğru gitmiştir. Örneğin likidite durumunu veren cari oranın (1) olması genel kabul görmüş ve uygulanmaktadır. Meslek mensupları finansal raporlarının yanında ülkemizde uygulanan tek düzen muhasebe hesap planına göre düzenlenmiş mukayeseli bilanço ve gelir tablolarından mali analiz yaparak işletmenin mali portresini çizebilmektedirler. Mali tablo analizi raporunda işletme yöneticilerine ve ortaklara verilecek olan bilgi ve bulguları yararlı şekilde yorumlayacak olanlar meslek mensuplarıdır. Yıl içindeki denetimlerde aylık özet tablolara yatay sistemde yapılacak hesap tutarları yıl sonuna kadar mukayeseli yüzdeleri verecektir. Meslek mensupları yıl sonuna kadar aylık mizanlardan takip edecekleri hesapların yıl sonundaki kümülatif değerlendirilmesi işletmenin ekonomik durumunu ortaya koyacaktır.

Şirketlerde vergi danışmanlarının eski etkinliği azalmıştır. Onların yerine mali analiz yapacak yönetici ve danışmanlara gereksinim doğmuştur.

İşletmenin kontrol fonksiyonunun yürütülmesinde mali yönetici büyük ve önemli bir role sahiptir. Mali yönetici bu rolünü, mali kontrol araçlarıyla yerine getirir. Mali kontrol faaliyetleri bir işletmeye ait kontrol işleminin her evresinde görülür. Bu fonksiyonu yürüten mali yönetici planların hazırlanmasında, performans kriterlerinin saptanmasında, faaliyet raporlarının meydana getirilmesinde en büyük sorumluluğu taşır. Ayrıca faaliyetlerin değerlendirilmesine ve düzeltici önlemlerin alınmasına katkı sağlar. Mali kontrol fonksiyonunu yürüten mali yöneticinin sahip olduğu araçlar sırası ile bütçeler, mali raporlar, faaliyet raporları, sanayi ile rakip işletmelere ait standart kriter ve oranlar ile mali analizlerdir.

Mali analizle saptanan işletme faaliyetlerinin verimini ve karlılığını artırıcı önlemler, mali kontrolle sağlanır. Kontrolün yapılması ve düzeltici önlemlerin alınması bakımından mali planlama ön koşuldur. Mali Plandaki hedeflerle fiili uygulamaların mukayesesi sonucu işletme faaliyetlerinin durumu hakkında bilgi edinilir ve bu bilgiler alınacak önlemlere esas olur.

İşletme, kontrol sistemi yoluyla saptadığı amaçlara emin biçimde ulaşmakla faaliyetlerini daha verimli ve karlı yürütme bakımından tehlikeli durumlarla karşılaşmadan önce işletme sorunlarını saptar ve faaliyetlerini düzeltici, geliştirici önlemleri zamanında alır.

Türkiye'de artık muhasebe mesleği vergi işlevini bünyesinin içine alarak uluslararası ekonomik normlarına ulaşmıştır.

Bu normlarını geliştirerek dünya ekonomisindeki yerini ve payını alacaktır. Bu iki önemli amaçta birinci görev biz meslek mensuplarına düşmektedir. Ulusal sermaye ve ulusal işletmelere yapacağımız katkı onların gelişimini sağlayacaktır.

Tüm bu işlemler muhasebe biliminin yoğun kullanımı ile gerçekleşmektedir. 3568 sayılı yasanın gerekçesinde Türkiye'de gelecek sürecin planlandığı 1989 yılında belirlendiği görülmektedir.

"Türkiye'deki muhasebe tatbikatı yeknesaklıktan mahrumdur. Ve isabetli karar alabilmeleri için gerekli bilgileri yöneticiye sağlamaktan uzaktır. Muhasebe uygulamalarından çıkan bilanço ve kar-zarar cetvelleri ekonomik amaçların gerçekleşmesinde kullanılacak bilgileri vermediği gibi, işletme düzeyinde işletme ilgilileri için yapılacak incelemelerde de, güvenilir ve anlaşılır bilgi sağlayamamaktadır. Bu amaçların gerçekleşmesi için, bağımsız mali müşavirlerin eğitilmesini ve onlara uzmanlık ruhsatlarının verilmesini sağlayan bir sistemin kurulmasına ihtiyaç vardır. Bu ihtiyacın sebebi sadece muhasebeye güven sağlamak değil, aynı zamanda işletmelerin yöneticilerine muhasebeden çıkacak temel bilgilerin güvenilir olmasının sağlanmasıdır."

Gerekçedeki öngörülen amaç TÜRMOB tarafından 17 yıllık süreçte yerine getirilmekte olduğunu göstermektedir.

Bu görünüm TMUD ile ondan örnek alınarak kurulan Mali Müşavirler ve Muhasebecileri Birliği Derneğinin meslek yasasının çıkması için yaptığı uğraşların yerinde olduğunu, meslek mensuplarının bu derneklerin yaşamından sorumlu olduklarını anımsatmak görevimizdir.

1934 yılından beri bunu anlatmaya çalıştık ve sonunda haklı olduğumuz kanıtlandı. Şimdi Türkiye ekonomisinin dünya ekonomisi içinde alacağı yer için yapacağımız katkı birinci amacımız ve görevimiz olmalıdır.

Hepinize başarılar diliyorum.